

ΝΕΑ ΕΡΕΥΝΑ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΙΔΡΥΤΗΣ
ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΜΑΛΑΤΑΚΗΣ

Αριθ. Τηλεφώνου 105

Συνδεδεσμένοι (Μ. ΦΡΑΝΤΖΕΣΚΑΚΗΣ
και εκδότης (ΔΕΡΝΙΑΔΕ ΜΠΟΡΤΟΛΗΣ

ΚΤΟΣ ΚΑ'

ΧΑΛΚΙΣ 17 Δεκεμβρίου 1923

ΑΡΙΘ. 3213

ΕΠΙΚΑΙΡΑ

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΝΟΜΙΜΟΦΡΟΝΟΣ

Είναι λίαν ένθαρρυντικά αι δηλώσεις του Πρωθυπουργού και του Αρχηγού της Επαναστάσεως, αι σχετικά προς τὸ ἐσωτερικὸν ζήτημα, και διαλύουσι τοὺς φόβους τῶν ἀπαισιοδόξων περὶ τῆς ἐξελίξεως τῆς καταστάσεως. Καὶ εἶναι τοσοῦτο μᾶλλον ένθαρρυντικά, ὅσον αι ἐξαγγελλλόμεναι ὡς κρατήσασαι γνῶμαι εἶναι τὸ πόρισμα τῆς ἐπικοινωνίας τῶν ἡγετῶν τῆς ἐπαναστάσεως μετὰ τῶν πολιτικῶν και τῶν στρατιωτικῶν παραγόντων, τόσον ἐν Ἀθήναις, ὅσον και ἐν Θεσσαλονίκῃ, ὅπου ὁ κ. Πλαστήρας ἐξέδραμεν, και τῶν συσκέψεων, αἰτινες ἐγένοντο μετὰ αὐτῶν, κατέληξαν δὲ εἰς τὴν ὑπὸ πάντων ἀναγνώρισιν τῆς ἀνάγκης ὅπως ἀποκατασταθῇ ἡ κανονικὴ λειτουργία τοῦ πολιτεύματος, ὡς ἐδήλωσεν ὁ κ. Γονατᾶς, και ἐνεργηθῶσιν ὅσον τὸ δυνατόν ταχύτερον αἱ ἐκλογαί, ὡς ἐτόνισεν ὁ κ. Πλαστήρας, παραμείνῃ δὲ ἀμετάβλητον τὸ ἐκλογικὸν καθεστὸς και ὡς πρὸς τὸν τρόπον τῆς ψηφοφορίας και τῆς διαλογῆς τῶν ψήφων και ὡς πρὸς τὰς ἐκλογικὰς περιφερείας.

Φυσικὴ και λογικὴ συνέπεια τῆς ἐπικρατήσεως τῶν γνωμῶν τούτων θὰ εἶναι, ἡ πρῆπει νὰ εἶναι, ἡ ταχύτερα προκήρυξις τῶν ἐκλογῶν. Θὰ ἠδύνατο βεβαίως νὰ ἀμφισβητηθῇ ἂν πρὸς τὴν κανονικὴν λειτουργίαν τοῦ πολιτεύματος συνέστη ἡ ὑπαρξίς ἐπαναστατικῆς κυβερνήσεως και ἡ εἰς ἀδράνειαν παραμονὴ τοῦ ἀνευθύνου παράγοντος, τοῦ νομίμου ρυθμιστοῦ τῆς κανονικῆς λειτουργίας τοῦ πολιτεύματος, και ἡ ὑπὸ

τοιούτων καθεστῶς διεξαγωγή τῶν ἐκλογῶν. Τὸ ζήτημα τοῦτο δὲν εἶναι δυνατόν νὰ μὴ τὸ ἐξήτασαν οἱ σήμερον ἐπαναστατικῶ δικαίῳ ἰθύνοντες, ὑποθέτομεν δὲ οὐ και ἐπ' αὐτοῦ θὰ ἐκράτησεν ἡ γνώμη τῆς ἐπανόδου εἰς τὴν κανονικὴν λειτουργίαν τοῦ πολιτεύματος. Τὸ ἐναντίον ἐὰν συνέβαινε θὰ ἦτο πολιτικὸς σολοικισμὸς ἀσυμβίβαστος πρὸς τὸ ἀνεῖμα τῆς νομιμοφροσύνης τὸ διαπνέον τὰς δηλώσεις τῶν ἡγετῶν τῆς Ἐπαναστάσεως.

ΑΙ ΓΕΡΜΑΝΙΚΑΙ ΨΗΦΟΦΡΟΝΕΙΣ

Ἡ ἀγγλογαλλικὴ ἔρις ἐξ ἀφορμῆς τοῦ ζητήματος τῶν γερμανικῶν ἐπανορθώσεων και ἰδίᾳ τῆς κατοχῆς τοῦ Ρούρ ὀξύνεται. Ἡ ἀγγλικὴ ἀνταπάντησις εἰς τὰς ἀπαντήσεις τῆς Γαλλίας και τοῦ Βελγίου ἐπὶ τῆς διακοινώσεως, δι' ἧς ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις ἐξέθετε τὰς ἀντιλήψεις αὐτῆς περὶ τοῦ τρόπου τῆς διευθετήσεως τοῦ ἀκινθώδους τούτου ζητήματος, συντεταγμένη εἰς ὄψος φιλικῶν μὲν ἀλλ' ἔγτονον, δεικνύει τὴν σταθερὰν ἀπόφασιν τῆς Ἀγγλίας, ὅπως ἐμμελῆ εἰς τὰς ἀντιλήψεις αὐτῆς ὦν βάσις εἶναι οὐ πρῆπει διεθνῆς ἐπιτροπὴ ἐμπειρογνομῶν νὰ ἐξακριβώσῃ τὴν οἰκονομικὴν ἰκανότητα τῆς Γερμανίας και ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐρεῦνης ταύτης νὰ ὀρισθῇ τὸ καταβλητέον ὑπὸ τῆς Γερμανίας ποσὸν ἐπανορθώσεων. Διὰ τῆς αὐτῆς ἀπαντήσεως καταδικάζεται ἀνεπιφυλάκτως ἡ κατοχὴ τοῦ Ρούρ, ὅχι μόνον ὡς ἀλυσιτελῆς και ἐπιζήμιος, ἀλλὰ και ὡς ἀντιστρατευομένη εἰς τὴν συνθηκὴν τῶν Βερσαλλιῶν, τονίζονται δὲ ὡς ζημίαι, τὰς ὁποίας ὑπέστη ἡ Ἀγγλία κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέ-

μου και μετὰ τὸν πόλεμον, λόγῳ τῆς ἀνεργίας, και δηλοῦται ὅτι ὁ ἄγγλος φορολογούμενος δὲν δύναται νὰ ὑποβλήθῃ εἰς βάρη και εἰς θυσίας πρὸς ὄφελος τοῦ Γάλλου φορολογουμένου. Ἐν γένει δὲ ἐξάγεται ἐκ τῆς ὅλης ἀπαντήσεως, ὅτι ἡ Ἀγγλία δὲν εἶναι διατεθειμένη νὰ τροποποιήσῃ τὰς ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν ἐπανορθώσεων ἀπόψεις τῆς, ἐνῶ ἀπ' ἑτέρου ὁ κ. Π. αγκασὲ ἐπιλαμβάνεται πάσης εὐκαιρίας ὅπως διακηρύξῃ ὅτι ἡ Γαλλία δὲν θὰ ἀπέλθῃ ἐκ τοῦ Ρούρ πρὶν λάβῃ παρὰ τῆς Γερμανίας τὰ ὀρειλόμενα, και ὅτι δὲν εἶναι διατεθειμένος νὰ δεχθῇ ὅπως ὑποβληθῇ ἡ οἰκονομικὴ ἰκανότης τῆς Γερμανίας εἰς ἐξέτασιν ἐπιτροπῆς ἐμπειρογνομῶν. Ποῦ θὰ καταλήξῃ ἡ διὰ διακοινώσεων μέχρι τοῦδε διεξαγομένη μονομαχία αὐτὴ εἶναι ἀγνωστον, πάντως ὅμως ἡ ἐκ ταύτης δημιουργουμένη κατάστασις δὲν εἶναι διόλου ἐνθαρρυντικὴ διὰ τὴν γενικὴν εἰρήνην. Εἶναι ἀξίον ἰδιαιτέρας παρατηρήσεως ὅτι ὡς ἐξάγεται ἐκ τῆς δημοσιευθείσης περιλήψεως τῆς ἀπαντήσεως, δὲν γίνεται λόγος αὐτὴν τὴν φοράν περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς διατηρήσεως τῆς ἀγγλογαλλικῆς συνεργασίας. Τούναντίον λέγεται ἐν αὐτῇ ὅτι ἡ δημιουργουμένη κατάστασις ἐπισύρει σύντονον τὴν προσοχὴν τῆς ἀγγλικῆς κυβερνήσεως, διότι ὑπάρχει κίνδυνος διαταράξεως τῶν διεθνῶν σχέσεων. Προειδοποίησις ἣτις δὲν δύναται νὰ ἀφήσῃ ἀδιάφορον τὴν Γαλλίαν.

ΔΙΑ ΤΟΙΣ ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΕΩΣ

Πολυμελὴς ἐπιτροπὴ Μουσουλμάνων παρουσιάσθη, χθὲς τὴν πρωίαν εἰς τὸν Γενικὸν Διοικητὴν Κρήτης κ. Μιχαλάκη και ἐξή-

τησεν ὄψος δυνάμει τῆς περὶ ἀντιλλαγῆς συμβάσεως, πρὶν ἢ διαταχθῇ ἡ μεταφορὰ τῶν εἰς Σμύρνην, ἐνεργήσῃ ἡ ἐπιτροπὴ τῆς ἐκτίμησιν τῶν περιουσιῶν αὐτῶν, εἰς ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐκτιμήσεως ταύτης ἐπισήμως πιστοποιουμένης ζητήσασαι ἀνάλογα κτήματα διὰ τὴν ἐν Τουρκίᾳ ἐγκατάστασιν τῶν. Ἐθροσκομεν λογικωτάτην τὴν ἀξίωσιν τοῦ Μουσουλμανικοῦ στοιχείου, τὸ ὁποῖον ἀπερχόμενον τῆς Κρήτης ἔχει ἀνάγκην εὐφροσύνης μετ' ἐπιπέδου ἐπίσημο στοιχείου, δυνάμει τῶν ὁποίων θὰ ζητηθῇ ἐν Τουρκίᾳ τὴν ἀγροτικὴν και ἀστικὴν ἐγκατάστασιν τῶν ἐν τῇ πατρίδι. Ὁ Ἑλληνικὸς πολιτισμὸς ἐπιβάλλει ὅπως εἰς οὐμπολίται Ὀθωμανοὶ ἀπέλθουν ἐκ Κρήτης μετὰ πᾶσαν δυνατὴν εὐκολίαν ἀπὸ μέρους τῶν ἀρχῶν.

Μεταξὺ τῶν δύο λαῶν, ὅσον και ἂν τὰ γεγονότα τοὺς κατέστησαν δυοπίστους πρὸς ἀλλήλους, δὲν εἶναι δυνατόν παρὰ τὴν τῆς παρόδου τοῦ χρόνου νὰ δημιουργηθῇ μία νέα κατάστασις φιλίας εἰλικρινοῦς, ἐφ' ὅσον μάλιστα ὡς μᾶς διδάσκει τὸ παρελθόν, ἡ πρὸ τῶν πολέμων συμβίωσις τῶν δύο στοιχείων ὑπῆρξε λίαν ἀρμονικὴ.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΡΑΣΤΑΣΙΝ ΤΗΣ «ΣΚΙΑΣ»

Μέρθη—Σίνδη

Ἡ Μέρθη Τρενιὲ ὑπανδρευμένη μετὰ τὸν Γεράρδον Τρενιὲ διατελεῖ εἰς μίαν κατάστασιν σωματικῆς παραλυσίας ἐπὶ ἐξασίαν. Πᾶσα ἄλλη γυνὴ εἰς τὴν θέσιν τῆς δὲν θὰ ἐφρόνιζε παρὰ διὰ τὴν υγίαν τῆς και μόνον (δι' αὐτὴν). Ἡ Μέρθη ὅμως ἐφρόνιζε μὲν περὶ τῆς υγείας τῆς ὅχι ὅμως ὡς σκοπὸν, ἀλλ' ὡς μέσον. Θέλει ἀνακίωσα τὴν υγίαν τῆς νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ συζύγου τῆς, τὸν ὁποῖον ἐξακολουθεῖ ν' ἀγαπᾷ και νὰ ζηλεύῃ μάλιστα και ζῆ μετὰ τὴν ἐλπίδα νὰ τὸ κατορθώσῃ.

Ὁ Γεράρδος και λόγῳ τῆς θέσεώς του ἀπέναντι μιᾶς παραλυτικῆς συζύγου και ἀπὸ χαρακτῆρος ζητεῖ νὰ ἱκανοποιῇ τὰ πάθη του μετὰ ἄλλους ἑρωτας και